

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **STUDENT AGENCY, s.r.o.**, se sídlem Brno, náměstí Svobody 86/17, zastoupený JUDr. Kateřinou Radostovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Břehová 208/8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14.6.2013, č.j. R64,65,67,68/2013/VZ-11075/2013/310/Pse,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 14.6.2013, č.j. R64,65,67,68/2013/VZ-11075/2013/310/PSe, kterým bylo zrušeno předchozí prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 25.2.2013, č.j. ÚOHS-S196,259,303/2012/VZ-3491/2013/511/MOn, a věc vrácena Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

Z listin, které byly přiloženy k žalobě, a z vyjádření žalovaného vyplynulo, že napadené rozhodnutí skutečně rušilo předchozí prvostupňové rozhodnutí a věc vracelo do prvního stupně správního řízení; tam také správní řízení v době podání žaloby (ke dni 8.8.2013) probíhalo a následně (dne 14.8.2013) v něm bylo vydáno nové prvostupňové rozhodnutí ve věci. Skutečnost, že věc je nyní (po vydání napadeného rozhodnutí) nadále projednávána, je ostatně mezi účastníky skutečností nespornou; uvádí to jak žalobce v žalobě, tak žalovaný ve svém vyjádření.

Předtím, než se zdejší soud mohl zabývat otázkami důvodnosti žaloby z uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále „s.ř.s.“), musel vyřešit otázku přípustnosti žaloby. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je nepřipustná podle § 68 písm.

e) s.ř.s., neboť je napadáno rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle § 70 písm. a) s.ř.s. To je důvodem odmítnutí žaloby.

Pro posouzení otázky přípustnosti podané žaloby (a pro dovození její nepřípustnosti) je klíčovou skutečností, že napadeným rozhodnutím bylo zrušeno předchozí prvostupňové rozhodnutí a v důsledku jeho vydání nadále probíhá správní řízení; toto správní řízení tedy napadeným rozhodnutím nebylo ukončeno. Jestliže tedy žalovaný v rozkladovém řízení zrušil prvostupňové rozhodnutí, pak bez ohledu na důvody (bez ohledu na jejich zákonnost a věcnou správnost) je důsledkem tohoto rozhodnutí vrácení věci do stádia řízení v prvním stupni. To znamená, že v okamžiku, kdy zdejší soud posuzuje přípustnost podané žaloby, je správní řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno, dosud neukončené. Za tohoto stavu není podstatný obsah správního spisu, nejsou podstatné konkrétní důvody, o které žalovaný napadené rozhodnutí opřel, ani okolnosti jeho rozhodování, podstatnými jsou výlučně skutečnosti shora zmiňované, které znamenají, že věc se po vydání napadeného rozhodnutí vrací do stádia řízení v prvním stupni, kde o ní má být (a už také bylo) znovu rozhodováno – a tedy teprve hypoteticky do právní sféry žalobce autoritativně zasahováno.

Zrušením prvostupňového rozhodnutí tedy věc před žalovaným neskončila. Napadené rozhodnutí nic autoritativně nemění na veřejných subjektivních právech žalobce – žádné právo ani povinnost mu nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje, přestože je v jeho odůvodnění vysloven právní názor, který je pro správní orgán prvního stupně závazný a z něhož bude muset v dalším průběhu vycházet.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Toto ustanovení tedy kodifikuje „rozhodnutí“, a tak i vymezuje, proti jakému úkonu správního orgánu lze podat žalobu a vést o ní řízení podle § 65 a násl. s.ř.s. Ty úkony, které nenaplní znaky „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., jsou podle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumávání vyloučeny.

Ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. je v souladu s poměrně bohatou a ustálenou prejudikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006 ve věci sp. zn. 4 As 65/2005, www.nssoud.cz) nutno vykládat tak, že lze ve správním soudnictví, v režimu § 65 a násl. s.ř.s., přezkoumávat taková rozhodnutí, jimiž je negativně dotčena právní sféra žalobce. I za předpokladu, že by v daném případě byl v rámci prvostupňového řízení bezezbytku respektován právní názor vyjádřený v napadeném rozhodnutí (což by bezpochyby měl) a v jeho intencích bylo znovu rozhodnuto, není právě napadené rozhodnutí tím správním aktem, který by konečným způsobem zasahoval do hmotněprávní sféry žalobce. Tím je až nové rozhodnutí, které ve věci samé musí být vydáno (a již také bylo) a které může být žalobcem napadeno

nejen opravným prostředkem v rámci správního řízení (rozkladem), nýbrž návazně na to též žalobou (proti rozhodnutí o rozkladu, půjde-li o rozhodnutí konečné).

Za této situace je napadené rozhodnutí rozhodnutím žalovaného (to jistě ano), avšak pouze po formální, nikoli po materiální stránce, neboť definitivním způsobem neupravuje veřejná subjektivní práva účastníků řízení (nezakládá je ani neruší), nikterak je nemění ani nedeclaruje; jde tedy ve smyslu systematiky s.ř.s. o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím (§ 70 písm. a/ s.ř.s.) a žaloba proti němu je dle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná. Oporou k právě uvedenému závěru je zdejšímu soudu i rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, který za skutkově obdobné situace dospěl k témuž závěru v rozsudku ze dne 16.6.2011 ve věci sp. zn. 2 As 38/2011 (www.nssoud.cz).

Za tohoto stavu se zdejší soud nemohl zabývat jednotlivými tvrzeními obsaženými v žalobě, nezabýval se ani otázkou možných osob zúčastněných na řízení a musel žalobu bez dalšího jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta bezodkladně poté, co se zdejší soud seznámil s jejím obsahem a s vyjádřením žalovaného, nepřistupoval zdejší soud k výzvě k zaplacení soudního poplatku, který spolu se žalobou zaplacen nebyl (§ 6a zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9.9.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu